

פרשת צו

הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר (ו, ב)

ה'קritis ספר' (פ"ד מהל' מעה"ק) כתוב, אפשר להזכיר קרבנות המקדש עד צאת הכוכבים, וגם בביה"ש יכול להזכיר את הקרבנות במקדש, ולדעתו בין המשמות הוא ודאי יום, אלא שהוא ספק אם שיר ליום שעבר או ליום הבא, ואולי חילקו שיר ליום זה וחלקו ליום הבא. והוא דבר מחודש בגדר ביה"ש.

יש להזכיר לדברי הק"ס, שהיות שכל רגע בזמן של בין המשמות הוא ספק يوم שעבר ספק يوم דלאhabא, א"כ האיר אפשר לשחות ולזרוק הדם של הקרבנות בזמן ביה"ש, שאף שביה"ש הוא ודאי יום, מדוע לא נחש דילמא עשה את השחיטה ביום שעבר והזריקה ביום הבא, והתורה אומרת (לקמן יט, ז) ביום זבחכם, שצורך שתהא שחיטתה הקרבן וזריקת דמו ביום אחד, כמו שכותב הרמב"ם (מעשה הקרבנות פ"ד ה"א), וצע"ג בזדה.

ושמעתי מבני רביעי עקיבא שיש לומר כאן ספק ספיקא, שהוא השחיטה אף היא נעשתה ביום שלמחר, ואף אמר שנעשתה היום, שהוא גם הזריקה נעשתה היום, ע"כ. אלא שיש לדון בזדה מחלוקת בדבר זה נחשב אולי ספק ספיקא ממש אחד, בסוף סוף יש ספק ספיקא אם נעשו ביום אחד, ועוד שהוא בתרי גופי, ואcum"ל.